

"Gij bergt de bron des levens, in uw licht zien wij licht." Ps 36(35),10 (Vert. Ida Gerhardt)

DE SPIRITUELE WEG VAN DE CISTERCIENZERLEEK

1. Het begin: een roeping.

Christus roept ons tot een leven van contemplatief gebed in het licht van het cisterciënzer-charisma, in verbondenheid met een welbepaald klooster.

De voornaamste kenmerken van deze roeping kunnen we zo samenvatten:

- Bewustwording of verdieping van een innerlijk leven
- Verlangen naar een leven waarin het gebed centraal staat
- Herkenning van de tussenkomst van de Heilige Geest
- Ontwaken van een wederkerigheid met God

De bewustwording van het bestaan van een innerlijk leven evolueert naar de ontdekking van onze *capacitas Dei* (onze bekwaamheid omgevormd te worden naar het beeld van God). Deze roeping tot een vorm van cisterciënzerleven vereist onderscheiding.

Deze roeping wordt beleefd in gemeenschap met anderen die, zoals wij, geroepen worden tot diezelfde weg van de cisterciënzerleek.

2. Het antwoord: middelen kiezen om uitdrukking te geven aan deze *capacitas Dei*.

Het is de ontmoeting met de cisterciënzerspiritualiteit, geïncarneerd in een lokale monastieke gemeenschap, die stuwkracht geeft aan ons verlangen om de cisterciënzerwaarden in ons dagelijks leven te integreren.

3. De centrale plaats van zowel de monastieke als de lekengemeenschap, als middel tot spirituele groei.

Ons antwoord op de roep van Christus leidt tot de vorming van een gemeenschap van cisterciënzerleken. De onderlinge relaties in die gemeenschap en de relatie met de monastieke gemeenschap betekenen een wederzijdse verrijking. De monastieke gemeenschap erkent de incarnatie van de cisterciënzerwaarden in deze lekengroep en geeft deze het recht om zich cisterciënzer lekengroep te noemen.

Het samen op weg zijn met anderen is een verrijking, het delen en de *communio* worden ervaren als bronnen van steun en van vreugde. Maar dat schept ook verplichtingen, het vraagt geduld en luisterbereidheid, en kan aanleiding geven tot kwetsuren en lijden.

We erkennen dat de gemeenschap een essentieel en onmisbaar element is van onze tocht en van onze geestelijke groei. We moeten hen die geroepen zijn tot onze gemeenschap oprecht beminnen, eerlijk en nederig met hen omgaan. Zo leren we Christus in de ander te zien en de ander te beminnen zoals Hij ons bemint heeft.

Deze spiritualiteit is geïncarneerd. Ze ijvert om de uitdagingen van de stabiliteit op te nemen, ondanks de geografische afstanden en de moeilijkheden om de geest van verbondenheid te bewaren buiten de groepsbijeenkomsten.

Moelijkheden worden niet enkel beschouwd als hindernis, maar ook als middel tot geestelijke groei. De genade en de wederzijdse ondersteuning maken dat mogelijk.

4. Vorming / Omvorming: haar belang voor de geestelijke groei.

De vorming binnen de community van cisterciënzerleken is een steeds hernieuwde ontdekking van de rijkdom van het cisterciënzercharisma.

Ze is tegelijk persoonlijk en gemeenschappelijk.

Ze sluit de volgende elementen in:

- De praktijk van de lectio divina en het gebed
- De Regel van Benedictus
- De kennis van de rijkdom van de cisterciënzerliteratuur
- Het Goddelijk Officie (het getijdengebed)
- De zelfkennis
- De centrale plaats van de Eucharistie en de andere sacramenten
- De geestelijke begeleiding

We moeten ook het belang van de praktijk van de stilte en het luisteren onderlijnen: zowel uiterlijk als innerlijk.

De jaarlijkse retraite is een middel om het gemeenschapsleven en de relatie met God te versterken.

5. Leven in Christus.

Het op weg zijn van de cisterciënzerleek is een bijzondere manier om het universeel op weg zijn van de mens naar God te beleven.

De aanwezigheid van Christus is het centrum van dit op weg zijn: "Hij is de weg, de waarheid en het leven".

Noodzakelijkerwijs is het een op weg zijn met de anderen. Het is een zoektocht naar de ontmoeting met Christus die in ons woont en ons overstijgt. Onze grootste hoop is dat dit geschenk van de ontdekking van Christus in de andere, ook voor ons een weg is van heiliging en vreugde.

Ons op weg zijn wordt geïnspireerd en gevoed door de zusters en broeders van de cisterciënzerfamilie. Wij zijn hen daarvoor oneindig dankbaar en erkentelijk.

Na het overwegen van onze identiteit (Huerta, 2008), en het werken aan onze "vorming" (Dubuque, 2011), hebben wij, cisterciënzerleken gezocht om door te dringen tot het hart en de bron van deze twee realiteiten. Wij hebben ontdekt dat we uitgenodigd worden tot een ontmoeting met een Aanwezigheid, deze van Jezus Christus, bron en voltooiing van ons op weg zijn. Hij roept ons doorheen onze broeders en zusters om getuige te zijn van zijn Evangelie in de wereld, verlicht en gedragen door de cisterciënzertraditie zoals de monialen en de monniken die ons vergezellen haar vandaag beleven.

Dat Maria, Koningin van Citeaux, model van gehoorzaamheid, ons mag leiden naar onze volledige omvorming naar het beeld van haar Zoon.

Lourdes 18 juni 2014